

ES PEDRIS LLARG

Núm. 35
TRIMESTRAL
Març
1996

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

S'HAN INICIAT LES OBRES DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL NUCLI ANTIC DE BEGUR

Es portarà a terme en 2 fases:

1a Fase: Febrer - 15 juny

Àmbit de l'actuació:

- Pàrquing Sot d'en Ferrer
- Vessant Est c/ Bonaventura Carreras
- Façanes Església

2a Fase: 16 setembre - febrer 1997

Àmbit de l'actuació:

- Plaça de la Vila
- Plaça de l'Església
- Vessant Oest c/ Bonaventura Carreras

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 35
TRIMESTRAL
Març 1996

* * *

Edita:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal

Imprimeix:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

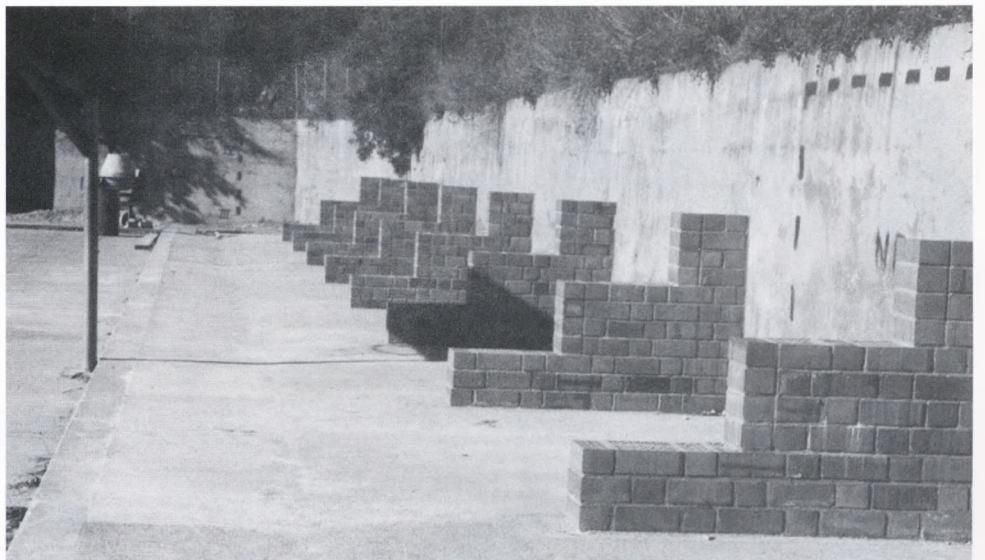
Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

* * *

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRIS LLARG** no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRIS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Reforç del mur de contenció del pati de l'Escola Doctor Arruga.

Mur de contenció a la Font de Baix (subvencionat per la Diputació).

Remodelació del carrer Raval.

Mirar endavant amb il·lusió

Ara ja podem dir que estem en plena legislatura. Enrere ha quedat un estiu en el qual prou feina vam tenir en situar-nos i solucionar els problemes típics i immediats de la temporada estiuenca. A la tardor, marcada per unes eleccions autonòmiques, vam agafar amb fermesa el pols del govern municipal i, passades les festes nadalenques, estem en plena activitat, desenvolupant un programa en què tots els membres de l'equip de govern estem engrescats. Malgrat que l'afany de voler solucionar-ho tot ens ha reportat alguna ensopegada a causa de la precipitació, estem contents de com van les coses.

Com he dit, estem en plena activitat. Hem treballat i s'ha aconseguit millorar les relacions amb les diferents administracions la qual cosa, estic segur, beneficiarà la població.

Alhora s'ha establert una relació de col·laboració amb les poblacions veïnes, posant fi a les relacions deficientes i quasi negatives existents. S'han col·locat les fites que mancaven per definir l'atermenament amb el municipi Regencós i properament es farà el mateix amb el municipi de Palafrugell. Referent a les obres de promoció municipal, cal dir que ja s'està executant el projecte de la important remodelació del nucli (l'ajornament de l'inici d'aquesta obra no és imputable a l'Ajuntament), les obres del carrer Raval estan molt avançades, i ben aviat començarà la remodelació de la riera de Sa Riera. No s'han deixat de banda en cap moment les petites obres de millora i conservació, tan importants per al desenvolupament de l'activitat diària dels vilatants. S'ha adquirit la Cooperativa i s'està redactant el projecte per ubicar-hi el casal d'avis. El Patronat de Turisme és una realitat que treballa amb il·lusió, estan totalment enllestides les obres de l'hospital Sant Carles, i reglamentat i organitzat el sistema de manteniment i conservació. S'ha modificat, introduint importants canvis, l'organització interna de l'Ajuntament, en un intent de millorar el funcionament i l'atenció als usuaris.

En definitiva, plena activitat a totes les àrees, amb la il·lusió d'ajudar a tirar endavant la població en el sentit econòmic, d'infraestructures, d'embelliment, de relacions ciutadanes, etc.

Com vaig dir en estrenar l'actual legislatura: "Un nou impuls per a Begur. Per això ens vàrem presentar com a candidatura i per això treballarem».

CARLES ARNAU i FERRER

ATENCIO AL PUBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació/Comerç/Turisme

De dilluns a divendres
Matins de 9 a 2

Regidoria d'Hisenda i Urbanisme
Joan Català

De dilluns a dijous
Matins de 10 a 1
Dilluns tarda 6 a 8 (Esclanyà)
Dimarts tarda 3 a 5

Regidoria d'Esports, Joventut i Festes
Francisco Vadillo

Dimarts tarda 6 a 7.30

Regidoria d'Obres, Serveis i Medi Ambient
Lluís Marquès

De dilluns a divendres
Matins d'1 a 2.30

Regidoria d'Ensenyament i Cultura
Mariancel·la Clavell

De dilluns a dijous
Matins de 12 a 1.30

Regidoria de Sanitat i Serveis Socials
Montserrat Corredor

Dimarts tarda 5 a 6.30
Dijous tarda 4 a 6 (Esclanyà)

Projecte de remodelació de la riera de Sa Riera

Està previst que al mes d'abril comencin les obres de remodelació de la riera de Sa Riera, obra que es finançarà amb l'ajuda del Feder (Comunitat Europea) i el Pla d'Obres i Serveis. L'Ajuntament farà un crèdit pont, ja que la subvenció del Pla d'Obres i Serveis és per a l'any 1999.

Aquest projecte és l'alternativa a

un altre que era la remodelació del passeig de Sa Riera del qual, de moment, hem desistit, ja que el Moptma condicionava aquest projecte a l'enderrocament de l'edifici on està ubicat el «Miramar». Les gestions fetes per aquest equip de govern han fet possible que el Feder canviés de destí la subvenció, per la qual cosa, da-

vant el risc de perdre-la, no hem dubtat ni un moment a tirar endavant aquest projecte alternatiu que, no cal ni dir-ho, és tant o més necessari que el primer.

Sanitat

Ja tenim història clínica

No solament ha canviat la cara del Consultori amb la pintada que li han fet, sinó que també haureu vist que, de molts de vosaltres, actualment tenim a la consulta una carpeta on apuntem totes les consultes que ens feu. Això és una millora per al funcionament i permet una millor atenció ja que no depenem únicament de la nostra memòria o la vostra.

Per fer més àgil i eficaç aquest sistema es disposa d'una targeta d'Història Clínica que queda en mans del pacient i on consten el núm. d'HC i diverses dades de l'usuari. Alguns ja teniu aquesta targeta que és la que veieu copiada en aquesta pàgina. Els que no la tingueu podeu demanar-nos-la.

Evidentment aquesta targeta no serveix de res, si no la porteu cada vegada que vingueu a la consulta i l'ensenyeu a la secretària en el moment d'agafar número o de sol·licitar renovació de receptes.

En cas contrari, obstaculitzeu el nostre funcionament i feu augmentar el temps d'espera.

Esperem la vostra col·laboració!

Equip Sanitari Local

 Institut Català de la Salut
Subdivisió d'Atenció Primària
Girona, Barcelonès Nord
i Marsassa

NHC 000

Targeta hcap

1r. cognom L LONG 2n. cognom PRAT

Nom PERE

Domicili _____

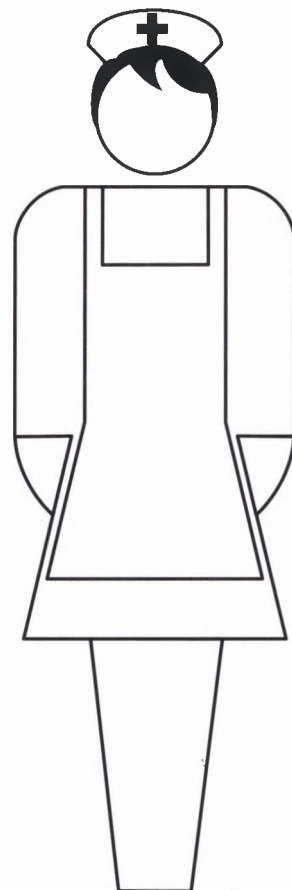
Telèfon 62 00 00 NASS 11/000 000

titular actiu
 beneficiari pensionista

Al·lèrgies medicamentàries
- AINES

Anotacions d'interès
- PREN ANTICOAGULANTS ORALS

389122

Adquisició de l'edifici de la Cooperativa

En el ple del dia 27 de febrer es va aprovar la cessió de l'edifici de la Cooperativa amb les condicions que l'Assemblea General de la "Cooperativa" va fixar el novembre de 1992.

Aquest és el punt de partida del projecte de programa de CiU, consistent en la construcció de la llar de jubilats. Per això, crec que és el moment de deixar clar el criteri de l'Ajuntament davant la possible demagogia que es pot fer del tema.

Raonaments de l'equip de govern:

1. L'Ajuntament té molt clar que l'adquisició d'aquest edifici és positiu per a Begur.

2. L'actual equip de govern creu que és el millor lloc per ubicar la llar de jubilats, després de sospesar els pros i contres amb l'altre ubicació proposada.

3. L'Ajuntament en aprovar l'adquisició de l'edifici ho fa complint totes les condicions que en l'Assemblea de 1992 es varen acordar.

4. Que en el seu moment (l'Assemblea General del novembre de 1992) es va aprovar la quantitat de 4.000.000 ptes. per cobrir el possible dèficit de l'activitat que s'hi realitzava en aquell moment. El dèficit final serà inferior a aquesta xifra per la

qual cosa, i d'acord amb la junta de la Cooperativa, la diferència s'invertirà en mobiliari per a la Llar de Jubilats.

5. La gestió de l'activitat de la Cooperativa, tant comercial com econòmica, és responsabilitat de la "Gerència" i de la "Junta de la Cooperativa". En tot cas és la Junta Directiva de la Cooperativa qui ha de retre comptes als seus socis.

**Grup Municipal de
Convergència i Unió**

Visita Institucional del president de la Diputació

El dia 18 de gener de 1996, el president de la Diputació, en Pere Macías ens va visitar, una visita institucional, on li vàrem explicar la situació actual de l'Ajuntament. Es mostrà molt interessat en el projecte de remodelació del nucli antic de Begur, i ens va animar a treballar en tot allò que millori la població. Va ésser en definitiva una bona mostra de les bones relacions entre l'Ajuntament i la Diputació. Aprofitem l'ocasió per agrair-li les ajudes que des de la Diputació rebem.

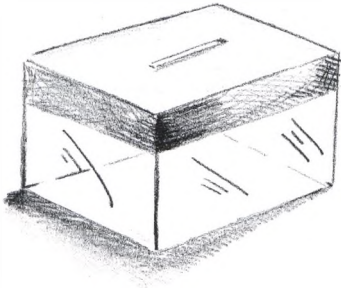
Delimitació del terme municipal entre Begur i Regencós

El 9 de gener de 1996, representants de l'Ajuntament de Begur i de Regencós, vàrem col·locar les dues fites que faltaven per delimitar els

dos termes municipals. Una fita està col·locada al cim del puig Brocà i l'altre dins de la urbanització Residencial Begur.

Begur Eleccions Generals 3 de març de 1996

RESULTATS (CONGRÉS)

CENS: 2.284   VOTANTS: 1.872   PARTICIPACIO: 81,96%

CANDIDATURA	VOTS	%
PSC-PSOE	825	44
CiU	677	36
PP	234	12,5
IC	59	3
ERC	55	3
Altres	22	

Lleure

Reis 1996

Aquest any els Reis ens han donat una molt agradable sorpresa: han arribat amb tren, seguint l'estel del castell que els guiava.

Aprofitem per donar les gràcies a tots els col·laboradors i gent del poble per la participació.

Regidoria de Festes

Carnestoltes - 96

Una clara mostra del Carnestoltes a Begur. Un any més s'ha fet palesa la participació dels begurencs.

Patronat Municipal d'Esports

Des del Patronat i com a aficionat/seguidor de l'esport observo un fet que rarament es produeix en una petita població com la nostra.

És difícil aconseguir un equip en qualsevol mena d'esport que arribi a un nivell que puguem considerar d'elit dintre de la seva edat. Es pot aconseguir en un esport individual, però costa molt en un esport col·lectiu.

Aquest fet l'estem vivint ara amb l'equip de bàsquet cadet masculí, que participa en el nivell "A" del Campionat Territorial Gironí que organitza la Federació Catalana de Bàsquet.

S'ha convertit en l'equip a batre per la resta de participants de la seva lliga i de moment es manté al capdavant de la classificació i amb força possibilitats d'arribar a participar en el Campionat de Catalunya. Desitgem-los sort!

Però el fet de tenir un equip d'aquestes característiques no és fruit de la casualitat. És, sens dubte, el resultat d'un seguit d'actuacions en les quals ha col·laborat molta gent. Així doncs, per començar, hi ha un grup de nois que senten per aquest esport una afició gairebé malaltissa. També, i molt importants, són els monitors que han treballat amb molta paciència i, perquè no dir-ho, amb l'esperança de poder dir algun dia amb molt orgull "jo els vaig entrenar de petits".

La història d'aquest equip és molt simple. A través del Patronat Municipal d'Esports de Begur es van iniciar en el món del bàsquet de la mà dels monitors que hi ha a la nostra entitat.

El treball realitzat per Joan Segura que tenia com a principal objectiu la millora de l'aspecte tècnic d'aquests nois ha estat una de les principals causes de l'èxit aconseguit.

Quan van arribar a la categoria de cadets se'n va fer càrrec en Josep Pujol (Pep) que vinculat a la nostra vila per motius particulars i essent jugador de bàsquet de la seva població de naixement (la Bisbal d'Empordà) es va oferir a entrenar l'equip.

Els resultats van arribar al cap d'un any. La primera temporada va treballar l'aspecte físic i de personalitat al camp, i combinava tot això amb la millora dels coneixements tàctics que envolten aquest esport.

Definitivament, tots nosaltres hauríem d'agrair el treball fet per aquests monitors i jugadors de la forma més senzilla i que més ells ens agrairien, i no és altra que assistir als partits que juguen a casa i donar-los el suport que necessiten per aconseguir la fita desitjada.

L'equip està format pels següents jugadors i entrenadors:

Jugadors:

Marc Nieto Vila
Toni Gallego Duran
Carles Sánchez Lozano
Carles Caner Henarejos
Maties Carreras Salrà
Ricard Soler Janoher
Josep Pereira Villegas
Víctor Molina Beas
Carlos Rodríguez Ejido

Entrenadors:

Pep Pujol Fabrelles
Joan Segura Valencia
Rogeli Nieto Mascort

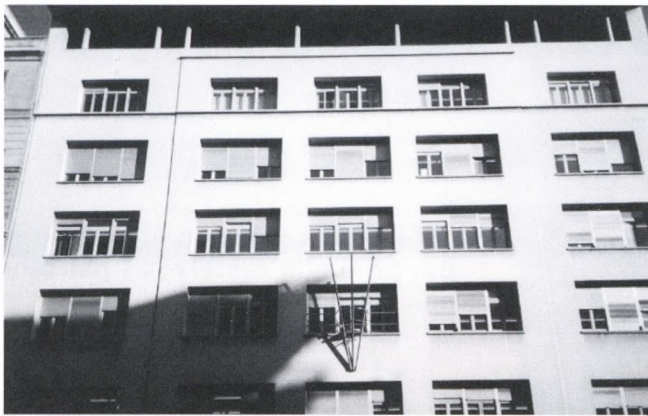
A tots ells agraïm el seu esforç i dedicació i els desitgem el millor èxit pel bé d'ells mateixos i pel bon nom del nostre poble.

PERE CARRERAS SERRANO

Eusebi Bona i Puig: un begurenc notable (III)

EL LENGUATGE ARQUITECTONIC

L'Eusebi Bona, com tots els arquitectes, hagué de projectar les seves obres d'acord amb les tendències artístiques del moment i emprant els materials i les tecnologies de la seva època. La seva vida professional, la qual va ésser fecunda i certament llarga, va anar des del 1915 fins el 1968 i, per tant, hagué d'assimilar molts canvis i innovacions tant en el camp artístic com en el tecnològic. L'any 1915 ja havia fet fallida l'arquitectura Modernista, la qual era blasmada, fins i tot, dins dels cercles docents. Hauríem de dir que el jove arquitecte Bona es trobà immersit dins el corrent Noucentista, que era el de moda en aquell moment. Però, si bé la norma clàssica i la reacció en front de la fantasia desbordada del Modernisme van presidir la manera de projectar els seus edificis, no se'l pot pas considerar un arquitecte Noucentista a l'estil, per exemple del gironí Rafael Masó i Valentí. Tampoc va formar part de cap dels corrents d'avantguarda que, com el GATPAC i d'altres, varen estar presents al llarg de la seva vida professional. El llenguatge arquitectònic de l'Eusebi Bona és evolutiu, tot adaptant-se, sobretot, als materials i tecnologies però també a les crisis i booms econòmics de la seva època, així com a altres innovacions del nostre temps.

Antiga seu de Nestlé S.A., actual conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, al carrer Aragó de Barcelona (1956)

Distingirem tres grans períodes cronològics. En el primer, en Bona cau de ple dins del classicisme. Certament, aquest corrent acadèmic era ben present a Catalunya i arreu dels països avançats, com Anglaterra, França, els Estats Units i, sobretot, Alemanya. El repertori acadèmic, amb columnes, frisos i altres elements de l'arquitectura clàssica el trobem en les obres primerenques d'en Bona tot formant part d'un mòdul repetitiu que va conformant les façanes dins d'un esquema de composició acurat. L'exemple emblemàtic d'aquest primer període és, sens dubte, el palau de La Unión y El Fénix, al passeig de Gràcia, de l'any 1927, i el seu germà bessó a la Gran Via de Madrid, tots dos formant xamfrà, ben farcits de columnes, balustrades, grups escultòrics i pinacles, cobrint-ho tot amb una coberta esfèrica rematada amb una cúpula sobre columnes que sosté l'enorme au fènix resorgint de les cendres amb un noi saludant amb el braç enlaire. L'interior també és molt sumptuós. Aquest tipus d'edificis són un exemple del traspàs arquitectònic que va des del temple religiós fins al palau laic. Les generacions actuals blasmen aquest classicisme d'en Bona tal com un *rock*er blasma la música de Bach. Ningú, però, pot assegurar que no surti en el futur una cultura exòtica que aprecii aquest classicisme: seria la segona versió de la follia dels japonesos en vers el Modernisme.

El model dels primers anys irà evolucionant tot conservant el classicisme, però apai-vagant-ne la primitiva estridència. En el segon període, les columnes ja no seran d'ordre corinti; seran cada cop més petites i simplifi-cades i el mateix s'ha de dir dels altres components del repertori acadèmic, els quals s'aniran fent més esquemàtics i petits. Un

exemple del que diem i que correspon a la meitat de la seva vida professional (1940-1943) és la seu del Banco Español de Crédito al núm. 10 de la plaça de Catalunya a Barcelona. Ocupa el mateix lloc on havia estat el cèlebre Hotel Colón, escenari modernista de prestigioses tertúlies literàries i d'esdeveniments històrics el 1934 i el 1936. La responsabilitat de substituir aquell edifici tan notable per una obra pròpia no va pas espartar a l'Eusebi Bona. La polèmica, però, es va desfermar, mentre ell anava dient (jo li vaig sentir dir a Sa Tuna): "És que jo sóc grec..., sóc grec!". El classicisme d'aquest important edifici l'hauríem de buscar més en l'harmonia de les proporcions i l'austeritat del conjunt. Tot plegat, però, malgrat la innegable correcció formal i conceptual, produeix una sensació de fredor. En Bona va tenir molta cura de no fer res estrident en un lloc tan vistent, sobretot per estar al costat de l'edifici de Puig i Cadafalch que completa la part alta de la plaça. Va fer-li la torre a un costat que quedà, d'aquesta manera, centrada en el conjunt dels dos edificis; va seguir les alineacions de les obertures i de la coberta i, fins i tot, va reproduir, dins la diversitat d'estils, els elements del mòdul.

Finalment, per definir el tercer i últim període escollirem l'edifici de la seu de la multinacional Nestlé, al carrer d'Aragó, núm. 244-248. Va ésser bastit el 1956, quan encara passaven els trens de vapor per la rasa del mig del carrer. Ara, és la seu de la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques del govern de la Generalitat. Aquest bell edifici ja no té columnes, llevat de les que suporten la marquesina de la part de dalt i que estan, fins i tot, privades de capitell. Tota la façana és plena de grans finestres apaisats sense cap requadre i agrupats, habitualment, amb la planta baixa i l'últim pis, diferenciant-se de la resta i produint una agradable sensació de serenor.

CAUSES DE L'EVOLUCIÓ ESTILÍSTICA

En primer lloc, la disponibilitat de nous materials que el procés tecnològic no ha parat mai de posar a l'abast d'arquitectes i altres professionals. D'entre tots, sobresurt el formigó armat, el qual s'imposa en els anys d'abundància de pòrtland i d'acer. El formigó armat ens sembla cosa natural i de sempre, de tan avesats que hi estem. Però és el fruit d'un llarg procés d'evolució tecnològica, el qual fou impulsat per altres camps de l'activitat humana com la construcció naval i el maquinisme, que feren desenvolupar la siderúrgia. El pòrtland en grans quantitats no s'obtingué fins després de l'invent dels forns giratoris horitzontals, que necessitaven la tècnica del carbó polvoritzat. El ferro (acer al carboni), després dels forns Martin-Siemens i les instal·lacions de colada contínua. Tot plegat avui ja és obsolet i substituït pel forn vertical en via seca pel pòrtland i els convertidors L-D en la siderúrgia i sobté, encara, una major producció. En Bona s'hagué d'anar adaptant a la creixent disponibilitat de ferro i de pòrtland i anà canviant els seus criteris estilístics. Ara podia projectar espais més amples i lluminosos, amb estructures interiors i sense parets mestres.

A més a més, sorgiren altres innovacions, com la ceràmica (rajols) buida, feta amb màquines d'extrusió al buit i cuites en forns de túnel, en

Banc Español de Crédito, a Barcelona (1943)

substitució del maó massís que feien les antigues bòbiles; els forjats fets amb biguetes pretensades i peces de ceràmica. Esmement, finalment, l'invent a la dècada dels 50 d'un pòrtland d'enduriment ràpid i lliurament de calor, que feia possible desencofrar al cap de poc temps i treballar en ple hivern. S'emprà sobretot en les fàbriques de biguetes perquè, en desencofrar més aviat, n'augmentava la producció. Aquella mena de pòrtland s'obtenia a altes temperatures i se'l coneixia amb el nom de *ciment fos* i també amb el de *ciment aluminós*. Complia totes les proves de resistència, però no es pogué saber el

que passaria fins al cap de quaranta anys en els ambients d'humitat. Ara sabem que es descompon i diem que l'edifici pateix «d'aluminosi»... Segur que en Bona el feu servir. No podia pas endevinar-ne el mal resultat. Altres causes no

tecnològiques serien l'abandó del casc antic de Barcelona i el trasllat a la part alta de la ciutat, amb la substitució de la població de Ciutat Vella; l'evolució del cicle econòmic i els períodes de post-guerra: l'eufòria que seguí a la Primera Guerra Mundial, amb la disbauxa dels anys 20 i les crisis que vingueren tot seguit. Els anys de la Guerra Civil i la precarietat dels anys de l'autarquia. Les grans promocions amb les places de pàrquing als soterranis del mateix edifici. També circumstàncies purament polítiques, com la crisi del 1917, el període de la Dictadura, el de la II República, el franquisme.... Sobretot, el concepte inicial derivat de l'Exposició del 1929, la gran eixampla esperant ésser edificada. Amb el temps, aparegueren les primeres lleis del sòl i l'urbanisme. Hauria d'ésser en un estudi a fons de l'obra de Bona on es podria comprovar fins a quin punt varen influir aquestes circumstàncies, cada una i totes juntes, en la seva feina i la manera de portar-la a terme.

JOAQUIM VALENTÍ i FIOL

Part superior de l'edifici de la "Unión y el Fénix" Barcelona (1927)

La història de Begur a través de l'Arxiu Municipal

Quants habitants tenia Begur i Esclanyà segons el padró d'habitants de l'any 1852? Qui féu possible la reconstrucció de la capella de Sant Ramon, l'any 1951? Quins oficis predominaven a Begur l'any 1889, i el 1965? Quin any se celebrà la primera Festa de l'Arbre a Begur? Totes aquestes preguntes, i moltes més, es poden contestar si hom visita l'exposició "La Història de Begur a través de l'Arxiu Municipal", una mostra inaugurada el propassat dia 8 de febrer, i que es podrà visitar a les Sales d'Exposició del Centre Cultural Escoles Velles de Begur fins el proper dia 14 d'abril. Els horaris són, de dijous a dissabte de 5 a 8 de la tarda, i els diumenges de 12 a 2 del matí.

Amb l'organització d'una exposició de documents històrics de l'Arxiu Municipal es pretén il·lustrar la importància del seu fons, alhora que es planteja com a objectiu prioritari la difusió dels serveis que ofereix l'Arxiu Municipal i l'interès que té la seva consulta per a l'estudi de la història del municipi de Begur. L'exposició pot ser visitada de forma individual, o bé –i atesa la voluntat pedagògica de la mostra– s'organitzen diverses visites guiades, en les quals s'explica el cicle vital dels documents i transcendència de la documentació històrica.

S'ha volgut dedicar una atenció preferent a la població escolar, per entendre que es tracta del primer esglaó

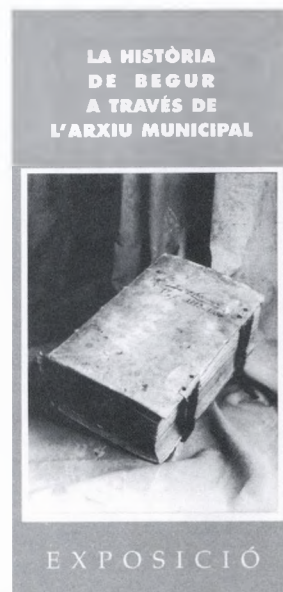

en el procés de conscienciació ciutadana en relació al reconeixement del valor dels documents en la recuperació de la memòria col·lectiva. No en va, la història local és un àmbit d'estudi a partir del qual es pot articular un mètode molt vàlid d'ensenyament de la història, ja que configura l'element primari i més identificador de l'estudiant en el seu entorn. L'Arxiu Municipal de Begur és, sens dubte, un instrument bàsic per poder posar en funcionament qualsevol mètode d'ensenyament de la història local, ja que a partir de la documentació que conserva, els alumnes tindran al seu abast els elements d'anàlisi indispen-

sables per encarar una visió històrica del seu entorn, que facilitarà la comprensió de fenòmens històrics de caràcter global. Aquest plantejament permet que l'alumne adquireixi una nova dimensió, i que es converteixi en un element actiu, amb inquietud i amb predisposició de descobrir el món que l'envolta. Quan el futur investigador entra en contacte amb el document s'enceta un procés que, su-

Acte de presentació de l'exposició, amb la participació de Carles Fisas.

posant que estigui ben estructurat i treballat, propiciarà en l'alumne el reforçament del sentiment d'identitat individual i de pertinença a una col·lectivitat.

Certament, però, l'exposició està pensada pel conjunt de tota la població, i des d'aquí demanàriem a tots els begurencs que la visitessin.

Cal dir, que per estimular la seva visita s'ha elaborat un qüestionari sobre l'exposició. Si hom el respon correctament obté un obsequi. Totes les qüestions plantejades es poden contestar amb la simple, però, atenta, observació de l'exposició.

Per acabar, apuntem que l'acte d'inauguració de l'exposició va comp-

tar amb la presència de l'historiador barceloní Carles Fisas, qui pronuncià una interessant conferència, on remarcà la importància dels arxius i de les biblioteques com a motor de l'alt nivell cultural de Catalunya.

LLUÍS COSTA
Arxiver Municipal

Presentació d'un llibre sobre la dictadura de Primo de Rivera

L'historiador i arxiver municipal de Begur Lluís Costa va presentar el seu llibre *La dictadura de Primo de Rivera (1923-1930)*. Comunicació i propaganda a les comarques gironines, el 28 de gener al Centre Cultural Escoles Velles d'aquesta població.

L'acte el va presentar el cap de política de TV3, Ramon Rovira, qui va prendre com a referència el context històric del treball de Costa. Rovira va fer un seguit de reflexions al voltant de les relacions que es van establir entre la premsa i el poder durant dos períodes claus de la història de l'Estat espanyol: els primers anys de la transició, on un periodista va actuar com a interlocutor entre el govern espan-

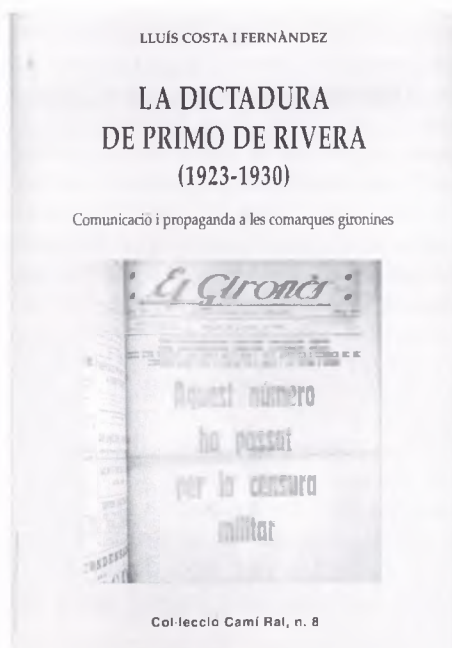
El periodista de TV3, Ramon Rovira va estar a Begur presentant el llibre de Lluís Costa.

yol i el Partit Comunista Espanyol, a la clandestinitat; i a l'actualitat. Rovira va criticar l'actitud d'alguns periodistes, com el cas de Pedro J. Ramírez, que "volien fer de polítics".

Per la seva banda, Lluís Costa va centrar la seva xerrada en explicar com funcionava la censura en temps de la dictadura de Primo de Rivera, i quins eren els temes més suscepti-

bles de ser censurats. Així mateix, Costa va comentar alguns episodis esdevinguts al Baix Empordà en aquells anys, centrant-se sobretot en Begur.

En aquest acte, també hi van intervenir Rafael Català, en nom de l'editorial Rafael Dalmau, i l'alcalde de Begur, Carles Arnau.

Personatges

Aquesta vegada, deixaré aparcat momentàniament el tema de Te'n Recordes? per dedicar aquest escrit a dues persones que ens deixaren el passat mes de desembre. Un humil treballador begurenc i una gran personalitat militar del món de la política. No obstant això, i a la gran diferència de classes d'una persona a l'altra, crec que tots dos es mereixen que els dediquem un molt merescut homenatge.

El dia 16 va morir als 93 anys en Joan Ferriol i Prats (àlies Joanet Antic). Últimament, vivia a una confortable residència de vells de Girona, on estava molt ben atès.

Al seu pare, li deien es Xeru i molta gent també ho deia a en Joanet. Era el fill petit dels tres nois que van tenir el matrimoni Ferriol-Prats.

Els altres dos anaren a Cuba. En Pere retornà l'any 1934 o 1935 i fou molts anys director de la Cooperativa Baguerense; també malauradament desaparegut.

Del germà gran, fa anys que no se'n sap res i se suposa que va morir a aquelles illes. En Joanet era solter i es quedà a viure a Begur, segurament per tenir cura i no deixar sol el seu pare es Xeru i a la seva segona esposa sa tia Paula, també d'avançada edat.

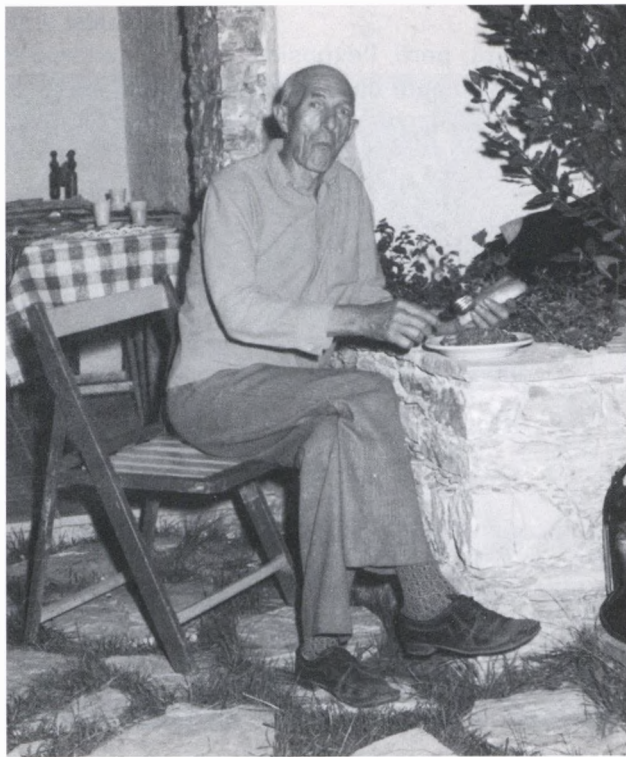
Fou tot un personatge típic, d'aquells que ja no en queden. Un

humorista extret de la fantasia i carismàtic, tret de la realitat. Les gesticulacions i la mímica que feia quan s'explicava era d'un veritable humorista professional. Un bon home, simpàtic i molt trem-pat. Havia treballat de pescador, de llenyataire, de taper, al ram de la construcció, de transportista a Sa Tuna amb un carret i un burro i també d'ajudant de camioner amb el seu oncle Regàs, quan aquest feia de transportista a Barcelona.

Quan explicava fets i anècdotes de la mili, de la guerra i del camp de concentració, moltes d'elles imaginàries, com podreu comprovar, l'havies d'escoltar amb molta atenció, perquè de tot feia una paròdia. Els estius, els passava a sa barraca de sa vinya, molt a prop de Sa Riera. Era amic de tots els estiuejants nacionals i estrangers. No sabia idiomes, però s'entenia amb tothom. Li agradaven molt les faldilles, per això tenia uns prismàtics per contemplar els bikinis i les cuixes de les banyistes a les quals convidava a visitar la seva barraca. Totes les obres de reparació se les feia ell. Va construir-se una comuna (WC), que per davant era tancada

amb canyes i utensilis vells, però si baixaves per un camí del darrere, estava oberta i es podia contemplar tota persona fent les seves necessitats.

Els hiverns, de tant en tant, anava a passar temporades a Barcelona a casa del seu bon amic Ferrando i també a la Fonda de Can Rius, davant de l'Estació

Joan Ferriol i Prats.

de França. Havia estat el barquer de l'exbatlle de Barcelona senyor Simarro quan aquest estiuejava a Sa Tuna, amb el qual quedà una bona amistat. En certa ocasió, va anar a fer-li una visita al despatx de l'ajuntament. Els Mossos d'Esquadra no el deixaven entrar, fins que després de molt insistir accediren a la petició. En sortir, abraçat amb el senyor alcalde, molt enfadat, digué als porters: Què us pensàveu, que no era amic seu? En un d'aquests viatges a la ciutat comtal, anava dret dalt d'un tramvia ple de gent, agafat de la barra per aguantar-se. Devia tenir la màniga curta del vestit, que se li veïés el rellotge molt brillant. Quan s'adonà que un altre passatger se li mirava, li digué: No miris tant, que no me'l fotogràs pas.

Quant amb les germanes Fiol, unes senyores molt religioses, com que en Joanet no acostumava a anar gaire a missa, ses Fioles li preguntaren perquè no hi anava. Ell contestà que durant l'època que va ser empresonat al camp de concentració li feien anar cada dia, per tant, digué que ja havia complert amb aquest deure per tota la vida.

Joan Ferriol, amb una amiga turista.

Va fer amistat amb un senyor molt ric de Sa Riera. En preguntar-li com sabia que aquell senyor tenia tants diners, contestà que li havia vist la dentadura postissa, amb un queixal d'or com el dit gros de la mà.

També haureu sentit explicar un altre fet que va tenir molta gràcia i que al més llest, també li podia passar. És molt fàcil confondre els noms de Fonda Plaja, amb Platja Fonda. Un bon dia, uns turistes li preguntaren per la Fonda Plaja. Ell, molt educat i servicial, va oferir-se per acompanyar-los i els portà a la Platja Fonda. Quan li digueren que el que demanaven era el restaurant, va contestar-los: ho haguéssiu dit que volien anar a Cas Carreter.

Quan feia la mili a Barcelona, coincidí amb un altre begurenc, que li deien en Gari. Passejant Rambla avall es creuaren amb un bomber uniformat. Tots dos se li quadraren, pensant que era un militar d'alta graduació.

Acabada la guerra, anà a parar a un camp de concentració de Pamplona. Explicava que les hores de lleure les anava a passar a un mirador on contemplava el mar i també a la plaça Mayor de Navarra on ballaven sardanes.

En tindriem un pou per explicar, que no cabrien a tota la revista.

El 15 del mateix mes, també va morir d'accident als 83 anys el Capità General i exvicepresident del Govern Estatal Manuel Gutiérrez Mellado.

Els dies que va convida amb nosaltres, l'estiu de 1977, junt amb el President Adolfo Suárez, els begurencs vàrem poder comprovar l'extraordinària humanitat que el caracteritzava. Un home senzill, amable i bondadós. Tres anys més tard, i se suposa perquè els aires d'aquesta terra li agradaren, retornà a Sa Riera. Fruit d'aquelles estades, l'Ajuntament va gosar demanar-li uns canons de l'època dels pirates per decorar el passeig de Sa Riera. El General, com li deien els sarriencs, no va endevinar exactament els desitjos del poble i va regalar uns canons de la passada

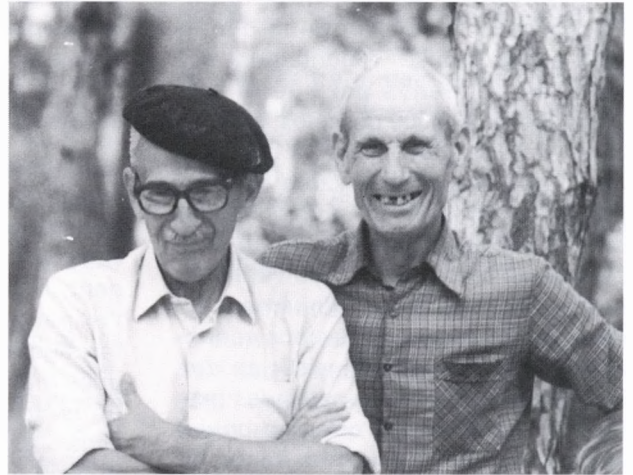
Guerra Civil, massa moderns per decorar el paisatge. De totes maneres, hem d'agrair-li la gesta que va tenir vers els begurencs.

Moltes vegades, va reunir-se amb els pescadors i amics de Sa Riera, i anava a menjar el típic suquet de peix a la font de sa Bruixa a can Martí Blau, tal com podreu comprovar a la fotografia.

Va continuar uns anys més estiujant al bonic poble de Cadaqués i recorrent altres pobles de Catalunya, com a polític i conferenciant. Els catalans li haurem d'agrair sempre que, a finals dels anys 70, fos el vetllador de la reintegració del català a l'ensenyament.

També va ser un dels polítics i militars que més contribuï a la recuperació de la Democràcia, però, com tothom sap, se'l recordarà especialment per la seva reacció durant el frustrat cop d'Estat del 23 F.

Manuel Gutiérrez Mellado fou un gran fan de Catalunya i de la nostra Costa Brava. Crec que l'Ajuntament va complir amb el deure d'acompanyar el sentiment a la seva esposa i família. S'ho mereixia.

El general Gutiérrez Mellado, acompanyat d'en Martí Blau, de la Font de La Bruixa.

No seria estrany que en Joanet també hagués fet amistat amb el Sr. Gutiérrez Mellado, ja que tots dos es franquejaven amb tothom.

Els senyors. Joan Ferriol Prats, i Manuel Gutiérrez Mellado són dues persones que es mereixen ser recordades. Els trobarem a faltar. Que Déu els tingui a la Glòria.

MARIA FRIGOLA i GISPERT

Manuel Gutiérrez Mellado, rodejat de pescadors i amics de Sa Riera.

SES NEGRES: res per sota d'uns mínims

Begurencs, tot continua igual; l'Associació Nereo continua demanant subvencions, i l'Ajuntament donant-les, al menys pel que fa a la quantitat de 200.000 pessetes, en concepte d'ajuda per la neteja del fons marí l'any passat, que varen realitzar persones voluntàries, segons digueren els representants de Nereo pels mitjans de comunicació. I la veritat és que no entenem com l'Ajuntament accepta fer aquestes aportacions econòmiques, en comptes d'insistir en què les platges han d'ésser netejades pels Serveis Municipals, i que una població que viu del turisme com Begur, ha de tenir com a prioritat disposar de serveis per netejar les platges i les roques (després dels temporals), i fins i tot els fons marins, tot això abans de la temporada perquè els nostres visitants les trobin netes, i no al mig de l'estiu cosa que només s'explica per la idea de fer-se propaganda i donar imatge de grans activitats.

En carta adreçada al Patronat de Turisme, l'Associació Nereo ens diu de tot menys «macos» per la carta publicada en el darrer Es Pedris Llarg (mentiders, mal educats, etc.). I tot això, per haver dit que Nereo no ha fet res per Begur, i que totes les seves activitats es fan «cara la galeria», per permetre'ls presentar-se poc menys com a «salvadors del turisme» de Begur. Vege'm alguns dels darrers exemples:

1. La TV3, en un programa de suggeriments de viatges per caps de set-

mana, parla de Begur i, inevitablement, de les peixeres del Mas d'en Pinc (les relacions públiques del Nereo funcionen). Però el que no es diu és que al cap de setmana el Mas és tancat.

2. Es parla dels beneficis turístics que Begur pot obtenir per la piscina per tortugues que volen construir a Ses Negres, que serà un reclam per la gent. I resulta que deixant de banda l'impacte que suposarà un mur de formigó a ses roques (com si no s'hagués malmès prou el paisatge amb alguns apartaments), els biòlegs del centre que la generalitat té per recuperació de tortugues diuen que és fonamental que no tinguin contacte amb la gent, i es tornin ràpidament al medi marí.

3. El senyor Conseller de Pesca de la Generalitat parla als diaris dels beneficis que representa per l'Estartit la reserva de Ses Medes (en què es pot passejar amb barca, amarrar-se, banyar-se, capbussar, etc.), perquè diu que representa un clar reclam turístic. La reserva integral de Begur és diferent, única del Mediterrani! a Ses Negres ni passar, ni parar-se, ni banyar-se, ni res de res. I si hom vol anar a Sa Tuna a Sa Riera amb barca (que és un dels millors reclams turístics que es poden oferir a ningú), doncs, a sortir a més de 800 metres per fora del Cap Sa Sal (i quan puguin posar boies amb llum a més de 1.000 metres) i veure la costa des de lluny. I si una barca petita, per fugir del Garbí, s'atreveix a arrasserar-se prop de les

roques, que es prepari per suportar l'abordatge d'un dels fora borda de Nereo, i mantingui l'esperança que el seu tripulant sigui més ben educat que algun dels seus representants, i no et salti sobre de paraula o de fets.

Nosaltres, pobres ignorants (en expressió dels senyors de Nereo, mancats de «coneixements morals, científics i d'educació» i, a més, «no honrats, ni justos» i «mentiders»), però que ens estimem Begur, la seva costa i la seva gent, i la defensem sense voler-ne treure cap benefici, reivindicuem que se'ns digui i ensenyin els resultats de la reserva de Ses Negres. I se'ns digui què millora del medi ambient i les reserves marines, i si valdria o no la pena pensar en altres mitjans per evitar que els peixos passin a la història (èpoques de veda, controls de quantitats i qualitat de captures, control de les barques d'arrossegament, etc.).

I, en tot cas, que per Ses Negres:

1. Les embarcacions tinguin pas lliure.

2. Instal·lació de boies per amarrament d'embarcacions.

3. Que es permetin les activitats de banys, capbussades, etc.

Pensem que això sí que és defensar el turisme de Begur.

Fins aviat.

**Associació Preservadors
Mas d'En Pinc**

Tortugues marines a Ses Negres

Fa unes tres setmanes es va presentar a Platja d'Aro «La Mar dels Nens», un projecte de rehabilitació de tortugues marines. Tinc poc coneixement de tortugues, però el suficient per saber que en aquestes costes n'hi ha molt poques.

Tortuga Babaua és la que més freqüenta aquestes costes. Medeix 1,30 metres, viu a pocs quilòmetres de la

costa i es manté prop de la superfície flotant. Habita en mars tropicals, subtropicals i, a vegades, també en el Mediterrani.

Tortuga Carei, medeix 85 centímetres, habita en mars tropicals, intertropicals i també en mars temperats.

Tortuga Llaüt, medeix 2,20 metres, habita en alta mar, en els oceans Pacífics, Atlàntic, Índic i, a vegades, en

el Mar Mediterrani central i oriental.

Tortuga Verda, medeix 1,60 metres, és molt estranya en els Països Catalans i habita en les costes Continentals, als oceans Índic i Atlàntic.

També tinc coneixement dels últims santuaris de tortugues verdes que són a Karam Island (Aràbia Saudita) on també es pot trobar la tor-

tuga d'escates. Karam Island és una de les cinc illes que hi ha en el Golf Pèrsic on està totalment prohibit el turisme.

Un dels grans centres de rehabilitació d'animals marins d'Itàlia va celebrar una gran festa per alliberar 16 tortugues babaues. Ho realitzà l'equip de l'aquari de l'estació zoològica de Nàpols, que està situat en el port d'Stromboli, una de les cinc illes Eòlies d'Itàlia. Aquesta operació de posada en llibertat –que es va fer el passat juliol– és la més important que s'ha fet fins avui en aigües del Mediterrani.

Perquè tinguem una lleugera idea de les tortugues que s'alliberen a Catalunya, m'he informat en l'únic centre oficial de Catalunya Centre de Recuperació d'Animals Marins de Catalunya a Premià de Mar.

En els dos darrers anys, han posat en llibertat 12 tortugues, algun dofí i una espècie de balena d'uns 12 metres. Qualsevol persona que es trobi un animal ferit i protegit té l'obligació de lliurar-lo al Centre de Recuperació d'Animals Marins de Catalunya.

Tenint en compte aquestes dades i el fet de l'existència de tan poques tortugues en el Mediterrani, crec que aquesta zona marítima de Catalunya està suficientment coberta amb el Centre de Premià de Mar, que a més està a nivell del mar.

El projecte de Ses Negres consta de dos murs d'uns tres metres d'alçada per uns quatre o cinc de llarg, cadascun a una distància considerable de la costa i a uns 10 metres aproximadament d'alçada del nivell del mar formant una piscina amb mirador inclòs.

És curiós que en una zona on es prohibeix la navegació, extreure qualsevol cosa considerada com a reserva integral, es puguin fer uns murs, això sí amb pedra de Ses Negres, formant una piscina. Tot per un projecte absurd relacionat amb les tor, l'objectiu del qual està més que suficientment cobert pel Centre de Premià.

Per això expresso la més enèrgica protesta amb el prec que no es porti a terme aquest projecte. Primer foren els nerros, que se suposa que ja s'ha solucionat ja que fa anys que no se'n

parla, després les llagostes, etc. i ara els toca a les tortugues. El proper any potser faran un geriàtric per a escamarlans (*Nephrops* Norvegicos).

Per últim, cal fer esment a dues cartes escrites pels responsables de Nereo, una adreçada al senyor Carles Arnau i l'altra al Patronat de Turisme de Begur, en les quals insultaven greument a molts begurencs, demostrant una total manca de respecte cap als vilatans d'aquest municipi. Amb aquests fets queda palès quin és el tarannà dels senyors de Nereo.

No en dubto gens de la seva carrera com a biòlegs, però sí de l'eficàcia dels seus absurds projectes amb una sola finalitat: la publicitat per seguidament demanar subvencions. Nereo demana a l'Ajuntament que per humanitat arregli una gotera que hi ha sobre la biblioteca Mas d'en Pinc. Crec, sincerament, que amb els quasi vuit milions que van rebre de l'Ajuntament de Begur i 1.125.000 que han demanat, no seria cap esforç gastar 20.000 ptes. en un paleta i un manobre.

FRANCESC SÁNCHEZ

Què en penseu?

Molt sovint, escoltem la gent que critica sense parar, que es lamenta per coses de vegades insignificants, que veu únicament tot el que no va bé. Contesta a les meves felicitacions per l'any nou, el meu amic m'escrivia això:

«En aquest món caòtic i malalt, no penses que val la pena a recercar el que va bé, els somriures, la generositat, cada senyal d'amor i potser cultivar aquestes petites flors de la vida a fi que portin una mica d'esperança on en falta tanta».

Quan un dels meus nebots va casar-se l'any passat, vaig escriure per a ell i la seva promesa aquests mots: «Sobre el riu llarg i curt, a la vegada, que és la vida, la vostra barca lliscarà sobre aigües tranquil·les i límpides, en un decor encantador. Però, de vegades, alguns esculls s'aixecaran, un vent violent bufarà i la tempesta petarà. Per evitar aquests esculls, el diner si contribueix i la nostra felicitat, no podrà resoldre res. No crec en els mi-

racles de les religions, però crec en el miracle de l'amor. Si en els moments difícils de la nostra vida, pensàvem més sovint en l'amor que ens ha unit, a la tolerància i en el diàleg, molts dramas estarien evitats».

I voldria acabar per el que vaig escriure en dedicació d'un llibre ofert a un amic de Begur:

“El dia que algú us estimi, aquest dia farà un temps molt maco”.

**RICARD
Sa Fontansa**

MIRAR... PERÒ VEURE

*Noi, llegeix la poesia
cantant la gràcia,
la llibertat, l'amor
i de vegades la tristor.*

*Noi, xucla dels clavells l'efluvi,
de la mimosa, del gessamí,
l'olor de la mar,
els perfums de la selva.*

*Noi, observa l'elegant oreneta,
de l'esquirol l'agilitat,
de l'àguila la potència,
del falcó la paciència.*

*Noi, escolta el pit-roig cantar,
la tramuntana ventar,
la trucada del cucut,
el xerric de la puput.*

*Noi, per tot arreu la naturalesa
et regala la seva bellesa.
Però, mirar sense veure,
és viure sense somriure.*

**RICARD
Sa Fontansa**

Aires de Begur

De Narcisa Oliver i Deulofeu.
Palafrugell, 1948-1995

AIRES DE BEGUR

*Vell castell obert a l'infinít
tens als teus peus vila, camins i mar.
És net l'aire que dónes a cada pit,
mils els records que guarda l'empedrat.
Vistes d'ací les cases són juguines,
el primer raig de sol t'ha despertat,
tu parles cada dia amb les gavines
i vas marcant al poble el teu compàs.*

Na Narcisa va néixer a Palafrugell, però portava arrels profundes de Begur. La seva mare que tots coneixem per la Merceneta és filla d'en Francesc Deulofeu i de na Siseta Domènec. De can Xicu To (sastre) i de can Domènec (botiga de queviures) ambdues del carrer Pi i Rallo.

Na Narcisa passava temporades a Begur a casa dels seus avis materns i és per això que se sentia molt begurenca. Ens va deixar el dia 20 de novembre i va ser enterrada a Begur, podem dir que la tenim a casa. Era una noia encisadora, molt oberta, molt agradable, d'una sensibilitat finíssima que va exterioritzar fent poesia.

Per poc aficionats que sigueu al cant de les havaneres n'haureu sentit alguna de la seva creació, perquè no es fan cantades populars que no n'incloguin alguna de la seva en el repertori. Potser *Mariner de terra endins* musicada per en Josep Bastons, de gran comprensió humana vers els qui mai han tingut la sort de veure la mar (en queden pocs). *Tamariu* també amb música de Bastons. L'havanera *Tamariu* és una meravella de descripció. Per als qui ens agraden tant les coses de la mar sembla que t'hi trobes. Estic segur que na Narcisa tenia un gran sentit d'observació de les coses.

*És un ramell amb aire de corona,
amb els olors de roses i clavells
i aquesta llum que es veu es fa tan forta
com els colors d'Aiguablava i Fornells.
Tornen les orenetes a l'estiu
i l'aire fresc els carrers va amanyagant.
Baixar fins a Aiguafreda és bon motiu:
No sembla que la mar sigui tan gran.
A dins de l'aigua hi ha una sirena bruna
que diuen, dorm a ses Coves d'en Gispert
emmorenida amb el sol que té Sa Tina.
Son cant, als vespres, per tot arreu se perd.
De Sant Ramon pensar amb la mar no cal:*

Moments és una altra poesia amb música d'havanera, no tan coneguda; però molt bonica. *L'Avi Melio* dedicada a un personatge popular de Calella amb qui vaig tenir la sort de compartir alguna cantada. Segurament que en té algunes més que ara no tinc a l'abast. El mes d'abril de 1987 va treure un llibre recull de poesies seves *Sterope*, que us recomano.

Begur, com ja haureu sentit a parlar o haureu llegit, té una bona participació en el món de l'havanera. Quan es fa història d'aquest tema s'esmenten les emblemàtiques cantades de Calella de Palafrugell l'origen de les quals fou les trobades particulars que feien aficionats de Calella amb alguns amics de Begur, entre ells l'enyorat Lluís Marera, en Lejandro i els germans Salvador, "Piti" i Esperança Balil de Fornells.

No es fa cantada que no es programi *La Gavina* d'en Frederic Sirés, també de Begur, popularitzada per la coneguda cantant Marina Rossell. Tots sabem que quan es fa ontologia de l'havanera es posa a ca na Rosaria de Begur en molt bon lloc.

És una llàstima que, amb tots aquests antecedents que té Begur, no s'hagi pogut mantenir (ja s'ha intentat) un grup de cantaires. Jovent! Per què no ho proveu?

Quan na Narcisa era petita de 4 o 5 anys, tal com ja he dit, estava molt

*on fina l'horitzó comença el cel
i queda Sa Riera en el fondal
amb altes roques de daurats de mel.
I la mar, a Begur, li va dient:
No tinguis por, que el castell t'empara.
Vés mirant com somriu aquesta gent
que per tu viu com tendra enamorada.
Que pel món, per lluny que bagin anat
sempre han portat millor record de tu
i quan, d'on vénis? algú els ha demanat, han
respost amb orgull: «Sóc de Begur».*

A la meva mare
Juliol 82

A na Narcisa Oliver Deulofeu

*Ets poetessa popular
força d'esperit, encisadora
palafrugellenca i col·loquial
Avui és una gran festa
per aquest llibre publicat
tu amb la teva modèstia,
quins poemes tan bonics has expressat.*

*Parles de platges boniques,
del vent, el sol i el mar,
de la nostra Costa Brava,
del pastor de la muntanya
i també del camp dorat.*

*En trobades d'havaneres,
els teus poemes són cantats
ens agraden aquests temes,
a tots ens porten encisats.*

*Pensant en la teva mare
que és filla de Begur,
li has dedicat un poema
que és "Aires de Begur"
aquest poble que enamora
a romàntics i cantors,
encisats per ses platges
on viuen els pescadors*

*Jo, com bona begurenca,
les gràcies t'he de dar
i el cor s'omple de joia
en poder-te felicitar!*

MARIA MARI MARI
Abril de 1987

a casa dels seus avis de Begur, a mi em venia de pas per pujar i baixar del carrer de Vera fer-ho per el de Pi i Rallo. Moltes vegades amb dies de bon temps ella jugava al carrer i jo en passar li deia quelcom. Un dia estava asseguda al pedrís de la porta gran de Can Pol amb un nino a la falda. Jo per fer-li una broma li vaig voler prendre amb tanta mala sort que em va quedar el cap a les mans. Pobre de mi; què he fet! Vaig dir-li i demanant-li perdó tot avergonyit. No et preocupis va consolar-me ella. Ja es treu i es posa. Vaig fer via cap a casa tot alliberat.

Quan ja havia passat uns dies del decés de na Narcisa, amb la meva esposa vàrem anar a visitar els seus pares i ens varen explicar moltes coses d'ella, sobretot de la seva gran humanitat i sentiments vers els altres. També vàrem saber que alguns dels seus òrgans corporals, segurament

saníssims, havien estat aprofitats per trasplantaments, voluntat que ella ja havia disposat.

Na Narcisa adorava l'amistat, en feia culte, i això ho expressava amb els seus fets i amb els seus versos. En la primera estrofa de la seva poesia *Confessió* diu:

Confessió

*No necessito silenci en el meu cor
quan ve abraçat d'onada riallera.
Si l'amistat me dona tant d'amor
me sento, enmig de tots, una quimera.*

*I acaba
Serveu-me bon record en vostres cors.
El serverem Narcisa.*

J. C. RIERA

El Butlletí d'en Pedrito

Ara farà un any que va aparèixer una modesta publicació d'àmbit local amb el nom de El Butlletí d'en Pedrito. Aquesta publicació va començar amb la voluntat i l'ànim d'una persona, en Pere Carreras Luque "Pedrito".

El fill de l'avi "Badep" Carreras i nét d'en "Perico del Casino", mogut per aquest esperit begurenc que corre per les seves venes, va decidir fer una publicació amb les notícies més importants i de més actualitat del nostre poble i que tingués una periodicitat d'uns 30-40 dies.

La publicació en els seus inicis, només era per els familiars i per els amics més íntims però les mostres d'adhesió rebudes, han fet que poc a poc, arribés a molta més gent que també volia rebre-la.

És una publicació modesta, independent, tipus butlletí, de dues pàgines, i es distribueix de manera gratuïta a qui la demani, tot i que es publica sense cap ajuda econòmica i

tot el cost de la publicació i la seva distribució, corre a càrrec d'en Pedrito.

Per rebre El Butlletí d'en Pedrito, només cal escriure una targeta postal indicant les dades personals (nom complet, adreça i núm. de telèfon) a:

El Butlletí d'en Pedrito

Pere Carreras Luque
"Pedrito"
Son Pujol, 13
17255 Begur
GIRONA

◆ El Butlletí d'en Pedrito ◆

Vol. I Nº 11 BEGUR 1996 Pàgina 1
Edició, relació i direcció: Pere Carreras Luque "Pedrito"

ATURADES DEPARTIVAMENT LES OBRES DEL GENÀTRIC

L'equip de govern de CIU i només amb els seus vots, ha formalitzat la renúncia a l'execució de les obres del casal d'avis i llar de jubilats que, l'antic consistori havia engegat. Segons en Joan Català -actual regidor d'Hisenda- la renúncia a l'obra s'ha fet per que CIU no creu

que el manteniment del centre geriàtric pugui ser assumit per un ajuntament de les característiques del de Begur.

Per un altre cantó, en Carles Alsina -responsable de la execució de les obres- diu que l'acció de l'equip de CIU es per motius polítics. Alsina va dir textualment que "la decisió d'aturar les obres del futur casal d'avis no té cap justificació tècnica ni econòmica i només es pot entendre per motivacions polítiques", i que "l'alternativa de CIU costarà el mateix que el que volíem fer nosaltres".
CIU defensa que, a par dels 200 milions (62 en la primera fase, dels quals ja s'han invertit 18) amb que estaven pressupostades les obres, també s'haurien d'invertir entre 25 i 30 milions anuals de manteniment i, a més, la ubicació no era la idònia, ja que la opció d'ubicar la llar de jubilats a l'edifici que ocupava l'antiga cooperativa La Econòmica Begurensa em millor.
Fins ara s'han realitzat els fonaments, el primer pis i els pilars del segon pis, que es podrien aprofitar per convertir l'indret en un aparcament municipal.

• NOU FORMAT D'AQUEST BUTLLETÍ •

Han estat moltes i molt afectuoses les mostres d'adhesió que he rebut per la realització d'aquest modest butlletí. Així doncs, gràcies a tots per aquest suport que fa que, aquesta feina de difusió escrita d'esdeveniments locals, sigui més confortable i agrada.
El que va començar fa un any, com una petita publicació familiar, ha superat aquesta "frontera" per arribar també a tots aquells que vulguin rebre-la. Per aquest motiu, a partir d'ara tindrà un nou format, més extens.

Pedrito

ESTUDIA TRASPASSA EL SERVEI DE RECAPTACIÓ AL CONSELL COMARCAL

L'Ajuntament de Begur ha iniciat els primers contactes amb el Consell Comarcà del Baix Empordà, amb l'objectiu d'estudiar la possibilitat de traspassar-li el servei de recaptació municipal.

Segons el consistori, la filosofia del nou equip de govern respecte al servei, es decanta per la necessitat que els tècnics municipals es concentrin en l'actualització continuada de dades, ja que calia elaborar uns padrons reals.

LLUÍS COSTA TREU UN LLIBRE EN EL QUE S'ANALITZA LA PREMGA GIRONINA DURANT LA DICTADURA DE PRIMO DE RIVERA

Una tesi doctoral ha estat el motiu per el qual el nostre arxiver -en Lluís Costa- ha presentat el llibre "La dictadura de Primo de Rivera (1923-1930). Comunicació i propaganda a les comarques gironines".

La revisió de la tesi doctoral de Costa, posa de manifest que "la incapacitat per sostenir i difondre un projecte polític consistent i amb garanties de continuïtat, van ser les causes del fracàs de la dictadura de Primo de Rivera, i no el crack de l'any 1929".
Lluís Costa, és doctor en Història per la Universitat de Girona i especialista en arxivística, per la qual cosa és el nostre arxiver, -també ho és de Sils-

S'està escrivint el llibre del 20è aniversari de l'Escola Doctor Arruga

El 8 de desembre de 1996 es compliran vint anys de la inauguració de l'actual edifici del col·legi públic Doctor Arruga. Vint anys! Sembla que era ahir!

Coincidint amb aquest aniversari tan bonic (ja se sap que els números rodons sempre fan goig), l'escola es prepara per a un canvi, un canvi que afectarà alumnes, pares, mestres, i de retop a tot el municipi. L'aplicació de la Reforma portarà la pèrdua dels cursos superiors (7è i 8è) que s'hauran de desplaçar a Palafrugell. Hi haurà mobilitat de mestres i d'alumnes. Serà l'abans i el després.

Tot plegat ens ha fet decidir a treballar per deixar constància del què s'ha fet fins ara en un llibre. Una mena de punt i seguit per continuar endavant, però sense oblidar el camí recorregut.

La història d'una escola, com la mateixa vida, s'escriu dia a dia i està feta de grans il·lusions i de petits desenganys o si ho voleu de petites il·lusions i de grans desenganys, de grans projectes i de petits treballs o bé de petits projectes i de grans treballs, de persones anònimes que poden esdevenir grans personatges o de persones anònimes que no deixaran mai de ser-ho, de perdedors i de guanyadors, una teranyina indestruïble on cadascú hi juga un paper clau, el seu paper.

L'escola d'un poble, i més si és l'única escola, és una peça fonamental dins el trencaclosques d'una vila. D'allà surten els homes i les dones del demà. A l'escola s'hi aprèn, s'hi juga i s'hi fan els primers amics que mai s'obliden. Però cada escola té un tarannà que ve donat per les persones que hi treballen, pels grans i pels petits, i això és el que volem reflectir: el tarannà de l'escola de Begur, la manera de fer, el reflexe del temperament i de l'esforç de cadascú.

Vint anys és poc en la vida d'una escola, però dóna un marge suficient com per veure'n l'evolució i el llibre sobre el vintè aniversari intentarà ser

un reflexe d'aquesta evolució, un recull de la nostra història com a homenatge a tots els que l'hem feta possible.

El llibre tindrà tants capítols com cursos han passat, amanit de fotos, d'anècdotes i de records. Per això ja disposem d'un munt de col·laboradors a qui agraïm la seva disponibilitat (historiadors, pedagogs, mestres, alcaldes, ex-alumnes,...) i que donaran la seva visió particular d'un tema o d'un any determinat. Però encara en volem més. Si tens una vivència que vols explicar, una experiència que recordis amb gust, una foto que només

tu tens, si has estimat l'escola i creus que l'ensenyament que t'han donat ha valgut la pena, fes-ens-ho saber. Però si la teva experiència ha sigut negativa, digue'ns-ho també. Perquè només en la mesura que siguem capaços de reflexionar sobre el que hem fet, serem més capaços de millorar en el futur.

Llibre vintè aniversari
Maria Salvador i Antoni Bofill
Escola Doctor Arruga
c/ Pavelló, núm. 1
17255 Begur
Tel. 62 41 14

Sortim a fer les deu?

El dia 25 de gener d'enguany El Punt Diari portava la notícia que el dia 9 del mateix mes l'equip de govern de CiU de l'Ajuntament de Begur en reunió amb el personal de treball de la Casa de la Vila acordaren suprimir la sortida a esmorzar, a canvi de començar a treballar mitja hora més tard. Si tot això és un acord entre personal i jerarquies, no hi ha res a dir. El diumenge dia 3 de febrer la notícia d'El Punt era que el senyor batlle convidava a menjar xurros als seus empleats, i això es va esbombar fins a parlar-ne els diaris com La Vanguardia i també Catalunya Ràdio. No trobo que n'hi hagi per tant, apart de tenir un toc de simpatia. Bé, a mi aquest va i ve de comentar m'ha recordat quan a la meva infantesa, cap als anys trenta, la meva àvia i les seves veïnes els matins de bon temps sortien al carrer a menjar un mosset i fer-la petar una estona. D'això en deien «sortir a fer les deu».

La meva pretensió, no sé si ho aconseguiré, és reconstruir una conversa semblant a la que elles tenien al carrer de Vera.

Les veïnes que sortien solien ser na Marieta Carolina de can Mingut, na Dolores de can Ferriol, l'àvia Espardarda de can Espardart, na Cases que era la meva àvia i alguna més.

Mira, avui menjo mitja anxova-deia la meva àvia tot sortint de casa. Jo m'he remullat un parell de biscuits, feia na Dolores, a mi m'ha vingut de gust una mica de pa amb tomata i un surell que va sobrar d'ahir. Na Marieta de can Minguet no menjava gaire i sempre sortia amb un bol gros de cafè, que elles en deien "Xarum". Com que en aquell temps a cada casa feien escudella per dinar, excepte els diumenges, ja no comentaven el que coièn.

La meva àvia: En Maties se n'ha anat de bon matí a sa vinya per aprofitar sa calma per ensofrar, ja no vindrà a dinar. S'ha ha endut mitja dotzena de sardines samorrades. Irà a buscar un manat d'espàrrecs cap es

Salt ses Eugues i es farà quatre grans d'arròs a sa barraca mateix. En Josep ja m'ha anat a comprar a la societat i jo he anat fins a es cantó d'es peix. He massicat un pegell a sa de can Nitus que me n'ha demanat 30 cèntims, però me l'ha deixat per un ral. En Pepet pobret passa una mala temporada d'es païdor i el doctor Font li ha dit que no mengés peix blau.

Na Marieta Carolina: Ha passat en Cinto Pei (el nunci) amb sa trompeta i ha dit que la setmana que ve vindrà en Lloret a cobrar sa rústega (contribució).

L'àvia Espardarda: (Era la més vella). Me'n vaig que he d'anar a buscar una mica de julivert a l'hort per fer sa pilota.

Totes: Para ment de no caure, adèu.

En aquell temps la majoria de la gent treballava a la fàbrica i plegaven a les dotze. Gairebé tothom dinava puntualment a les 12 i pocs minuts. A molts homes els agradava trobar l'escudella freda per anar depressa cap al

cafè, fins que tocava sa campana de la fàbrica cinc minuts abans de les dues. Llavors comes ajudeu-me per no trobar sa porta tancada.

Na Dolores de can Ferriol: Aquesta mania que té en Felip que si no troba s'escudella freda s'emprenya que em fa por.

Na Carolina: Fes com na Carmeta Hueia que perquè en Benet no vagi a jugar, cada dia li donava es dinar més tard.

Na Cases: Ah manyaga!, poca se'n va sortir, després li anava a prendre cafè abans de dinar. Bé, Dolores, com que tinc un panestre de roba per anar a rentar a Esquinze d'aquí una estona vine a acotar es foc, ja trobaràs sa porta ajustada.

Apa, adèu siau, fins demà si Déu vol.

J. C. RIERA

Activitats al local Polivalent-Casal Popular

ESPOSICIÓ DE LABORS (NADAL 1995)

QUINA POPULAR (NADAL 1995)

REIS MAGS (5/01/96)

CARNAVAL INFANTIL (24/02/96)